

og havde derfor beregnet, at vi kunne fremkomme med vore forslag som ændringsforslag til et sådant lovforslag. Da det nu er åbenbart, at der ikke kommer noget forslag fra regeringen, fremsætter vi vore ændringsforslag som led i et selvstændigt lovforslag. Da tanken om forhøjelse af disse fradrag har mødt sympati fra mange sider under valgkampen og blandt andre det konservative folkeparti i sit valgprogram direkte har lovet at stemme for forhøjelse af fradragene, håber vi, at udsigterne til vedtagelse vil være gode.

Vedrørende lovforslagets 3. punkt udtalte han:

„Vi ved, at regeringen har bebudet en ændring af skattelovgivningen således, at sambeskatningen af mand og hustru bringes til ophør. Indtil et sådant forslag fremkommer, bør de mest iøjenspringende urimeligheder i ligningslovens bestemmelser om sambeskatning i hvert fald bringes ud af verden, og dette tilsigtes også med vore ændringsforslag.“

Ved lovforslagets 1. behandling gjorde *finansministeren* opmærksom på, at tidspunktet for ændringer i ligningsloven, som skulle have virkning for skatteåret 1965-66, nu var forpasset. Videre udtalte han:

„Når det er sagt, skal jeg tilføje, at regeringen ser med sympati på tanken om en forhøjelse af lønmodtagerfradraget. Jeg går ud fra, at vi på en eller anden måde vender tilbage til dette spørgsmål i løbet af dette folketingsår med henblik på skatteåret 1966-67. I denne forbindelse minder jeg om, at regeringen har til hensigt at fremsætte forslag om en kildeskatteordning. Der vil lønmodtagerfradraget jo blive medtaget, omend ordnet på en anden måde end hidtil.“

Jeg kan ikke anbefale forslaget om en forhøjelse af hustrufradraget i betragtning af, at regeringen selv vil fremkomme med forslag om en særbeskatningsordning for selvstændige hustruindtægter som nævnt i går — et lovforslag, jeg havde håbet at kunne fremsætte før jul, men som vil komme straks i det nye år, når folketinget atter samles. En forhøjelse af hustrufradraget som her foreslået vil ikke passe ind i det system, der vil blive tale om i det nævnte særbeskatningsforslag, som jeg indtil videre må anse for bedre egnet til at løse de problemer, der i denne sammenhæng er tale om.“

Lovforslaget gav i folketinget anledning til en diskussion, under hvilken dog den opfattelse var den fremherskende, at de af forslagsstillerne rejste spørgsmål ikke kunne tages op til afgørelse nu, men måtte overvejes i en større sammenhæng.

Det udvalg, hvortil sagen henvistes, afgav ikke betænkning over det foreliggende lovforslag.